

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۲۵ دسمبر ۲۰۱۱

درد و غم از جان دادن یازده تن از کارگران معدن زغال سنگ نهرین را

به نیروی رهائی بخش مان تبدیل کنیم!

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان در حالی از خبر دردناک جان دادن یازده تن از کارگران شریف کشور ما در معدن زغال سنگ نهرین ولایت بغلان اطلاع حاصل می کند که هر روز صدها کارگر و دهقان و زحمتکش فقیر وطن ما در انواع و اقسام ستم های نیروهای خارجی و داخلی، جان های شان را از دست می دهند. ما به حیث جزوی از زحمتکشان کشور، جان دادن این کارگران عزیز را لکه سیاه بر پیشانی دولتی می دانیم که در ده سال گذشته با حمایت نیروهای خارجی به جز کشتار و ستم و درد چیزی دیگر به کارگران نداده است.

این کارگران در حالی زیر آوار زغال سنگ دفن می شوند که حاکمیت و دولت کنونی کشور ما لیلان کردن معادن وطن عزیز ما را به سرمایه داران داخلی و خارجی آغاز کرده است و هر روز از «فایده های» آن با شور و شوق صحبت می کند و واضح است که کارگران عزیز در میان این همه «فایده های» دولت، به جز از مرگ، درد و رنج و کار طاقت فرسا چیزی به دست نمی آورند. دولت فعلی که دولت سرمایه داران و زمینداران کلان است، کارگران را پرزه هائی می دانند که باید به مرور زمان کهنه شوند و به جایش پرزه های جدید (فرزندان کارگران) به کار شروع کنند، از همین خاطر اگر کارگران در میان زغال سنگ دفن هم شوند، برای لحظه ای هم چرت حاکمان کنونی خراب نمی شود، چون این حاکمان شرايطی را به وجود آورده اند که هزاران کارگر دیگر مجبوراً به معادن زغال سنگ خواهند رفت و زغال استخراج خواهد شد و کارخانه های سرمایه داران تولید خود را ادامه خواهد داد.

کارگران، از فقیرترین و غریب ترین انسان های وطن ما هستند که در وضعیت بسیار بد اقتصادی زندگی و کار می کنند. این انسان های زحمتکش که مالک هیچ چیز نیستند، یا باید برای صاحبان کار، یعنی اربابان و کارفرمایان چون برده ها تا آخر عمر کار کنند، در جریان کار بمیرند، دست و پای شان قطع گردد و با مرگ تدریجی در کارخانه ها، شرکت ها، تصدی ها، ادارات دولتی، معادن و ... زندگی شان پایان یابد؛ یا باید با هم متحد شوند، کمک سایر زحمتکشان فقیر را جلب نمایند و با اتحاد، به رهائی و آزادی خود رسیده و زنجیر های بردگی را بشکنند، و تاریخ نشان داده است که کارگران در نهایت راه دوم را انتخاب کرده و برای نجات شان راهی جز این هم ندارند. انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، ضمن ابراز همدردی با تمام کارگران کشور ما که یازده تن از فرزندان زحمتکش خود را به خاطر منافع اربابان ظالم از دست داده، باور دارد که درد و اندوه از دست دادن این کارگران را باید به نیروی رهائی بخش تبدیل کرده و اعلام می دارد که با تمام توان در خدمت حرکت های رهائی بخش کارگران و سایر زحمتکشان فقیر کشور ما قرار داشته و تلاش می کند تا سهم خود را در این حرکت ها ایفاء کرده، چون می داند که زحمتکشان کشور ما روزی زنجیر بردگی را خواهند شکست.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۴ جدی ۱۳۹۰